

Forslag

til

Lov om ændring af lov om social bistand.

(Ændrede regler om refusion).

Fremsat den 19. oktober 1977 af *Tove Jørgensen* (DKP), *Jørgen Jensen* (DKP) og *Freddy Madsen* (DKP).

§ 1.

I lov nr. 333 af 19. juni 1974 om social bistand, som ændret senest ved lov nr. 485 af 14. september 1977, foretages følgende ændringer:

1. I § 133, stk. 1, ændres „50 pct.“ til: „75 pct.“.

2. I § 136 ophæves stk. 3.

§ 2.

Loven træder i kraft ved bekendtgørelsen i Lovtidende med virkning fra den 1. januar 1978.

Bemærkninger til lovforslaget.

Almindelige bemærkninger.

Der er et stort behov for udbygning af den sociale sektor, bl. a. er ventelister til daginstitutionerne på ca. 72.000, heraf 30.000 akutte. Der er behov for flere plejehjemspladser, idet der rundt om i landet er venteafdelinger på hospitalerne med op til to års ventetid for at få en plejehjemsplads.

Der er brug for yderligere udbygning af hjemmehjælpen og omsorgsarbejdet og for en styrkelse af forebyggende foranstaltninger.

Kommunerne er imidlertid ofte tilbageholdende med at etablere de fornødne institutioner, fordi driftsomkostningerne er for høje. Hvis kommunerne fremover skal dække en mindre procentdel af dette, er det i sig selv et incitament til at anvende den likvide kapital i kommunerne til at etablere sociale foranstaltninger i takt med behovet.

Samtidig er der ikke i bistanndsloven taget højde for en situation med massearbejdsløshed, der er højst ulige fordelt i de forskellige kommuner. En kommune med mange langvarigt arbejdsløse skal således på trods af forringet skattegrundlag bære forøgede udgifter til kontanthjælp efter bistanndsloven.

Dette har samtidig en afsmittende virkning på kommunernes muligheder for at budgettere med anlægs- og driftsomkostninger inden for den øvrige sociale og sundhedsmæssige sektor. Resultatet er tilbageholdenhed med oprettelse og drift af pleje- og daginstitutioner, igangsættelse af hjemmehjælp og omsorgsarbejde, forebyggende sundhedsforanstaltninger m.v., specielt i områder med stor arbejdsløshed.

Konsekvensen er en yderligere forøgelse af arbejdsløsheden, og der er herved skabt en ond cirkel, der kun kan brydes, hvis der igen sættes gang i de offentlige aktiviteter. Dette vil samtidig have en forbrugsbegrænsende virkning for de højere indkomster, som gennem den progressive statsbeskatning kommer til at bidrage med en større andel til udbygningen af de sociale og sundhedsmæssige sektorer end de lavere indkomster.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser.

Til nr. 1.

Forslaget giver bl. a. kommunerne en mulighed for at føre en ensartet takstpolitik inden for daginstitutionssektoren, idet evt. tilskud til nedbringelse

af taksterne vil blive delvis dækket ind af det forøgede statstilskud.

Samtidig medfører den ændrede byrdefordeling, at solidaritetsprincippet får en større vægt i bistandsloven.

Det bliver ikke den enkelte kommune med det evt. store sociale behov, der med en urimelig stor andel kommer til at dække udgifter i henhold til bistandsloven på grundlag af egne skatteindtægter. Byrden fordeles derimod på den samlede befolkning.

Til nr. 2.

Ændringen vil medføre, at kommunerne selv får mulighed for at fastsætte normeringerne inden for daginstitutions- og plejehjemssektoren i opadgående retning. I øjeblikket er det kun muligt at ændre normeringerne i nedadgående retning, hvorimod forbedringer begrænses af maksimumsreglerne, medmindre kommunerne selv dækker forøgede udgifter 100 pct.

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov.

Gældende bilstandslov.

(Lov nr. 333 af 19. juni 1974, som ændret senest ved lov nr. 485 af 14. september 1977).

§ 133. Af en kommunes udgifter til bistand efter denne lov refunderer staten 50 pct.

Stk. 2. En kommunes udgifter til rådgivning og tilsyn efter afsnit II og til administration i øvrigt afholdes endeligt af kommunen.

Stk. 3. Socialministeren fastsætter regler for afholdelse af udgifter til lægeerklæringer m. v. efter § 17.

— — —

§ 136. Udgifterne vedrørende ophold på de øvrige institutioner, der er omhandlet i loven, afholdes af pågældendes opholdskommune og refunderes efter reglen i § 133, stk. 1.

Stk. 2. I udgifterne fradrages ikke de folke-, invalide- eller enkepensionsbeløb, der anses for pensionisternes betaling for ophold på institutionerne.

Stk. 3. Socialministeren fastsætter et maksimumsbeløb for størrelsen af de udgifter, hvoraf statens tilskud efter stk. 1 beregnes.

Lovforslaget.

1. I § 133, stk. 1, ændres „50 pct.“ til: „75 pct.“.

2. I § 136 ophæves stk. 3.